

КАК ДА ЧЕТЕМ И РАЗБИРАМЕ БИБЛИЯТА

written by Tim Jennings, M.D. | February 13, 2020

Получавам много молби от слушатели, които търсят методи и принципи за изучаване на Библията, затова реших, че ще е полезно да изложа някои полезни насоки за всички в този блог.

Една от важните отправни точки за разбиране на Божието Слово е да определим целта, с която го четем. Библията не е учебник по математика, физика, медицина, химия или който и да е друг учебен предмет. Нейната цел е по-скоро да ни научи на истината за Бога, да изяви проблема с греха и плана за спасение. Тя съдържа всички необходими истини за възвръщане на хората към познанието за Бога, което би помогнало да Му се доверят и да преживеят изцеление в сърцето и ума си.

Но да знаем какво е предназначението на Библията – да предава истината за спасението на хората – не е достатъчно. Човек трябва да изучава Писанията с желание да вникне в смисъла им, а не просто да заучава думите.

Преди много години прочетох ценно прозрение от книгата „Притчи Христови“, което наистина ми помогна да разбера това:

Не е достатъчно само да слушаш или да четеш Словото. Който иска да има полза от Писанията, трябва да размишлява върху истината, която му е представена. С пълно внимание, прилежност и

*размишлявайки в молитва, той **трябва да успее да вникне в смисъла на думите на истината** и да пие дълбоко от духа на светите пророчества (стр. 59, подчертаването е от мен).*

Това е ключът към всяко изучаване на Библията – не да знаеш оригиналните думи, а да разбираш вложения в тях смисъл. Мнозина избират грешен подход и толкова се увличат в спорове за правилната “дума”, че в края на краищата пропускат правилното значение.

Когато пишех “The Remedy” /переразказ на Новия завет/, това беше един от основните принципи, от които се ръководех: Кое е най-точното и прецизно значение? Получавах съмнителни имейли от хора, които не са съгласни с перифразирането ми на определени стихове, защото английските думи, които съм избрал, не съответстват на гръцките. Но не думите са от значение, тъй като думите могат да променят значението си (например помислете как думата “гей”, чието първоначално значение е “весел” е променила значението си през последния век и се е превърнала в нарицателно за нещо негативно). По-важен е смисълът, който се придава, затова винаги съм предизвиквал тези, които имат притеснения относно някой перифразиран стих, да ми кажат какво според тях е значението му.

Това трябва да правим при прочита на цялата Библия. И е особено важно да го правим, когато става въпрос за символи, метафори, сравнения, образи, притчи или други изразни средства.

Ето някои основни насоки, които според мен са полезни за правилното тълкуване на Писанията:

1. Трябва да разбираме цялостния контекст на Писанието – не само непосредствения контекст, върху който се концентрират много изследователи на Библията и както се казва заради дърветата изпускат гората, т.е. за сметка на тясното послание изпускат цялостното послание. Цялостният контекст е универсален и в него Бог винаги е любов, а Сатана е егоистично същество, което се опитва да унищожи това, което Бог е създал.
2. Битката между Бога и Сатана не е физическа битка, а битка на идеи, концепции и убеждения – стремеж да бъдат спечелени сърцата и умовете на хората на едната или другата страна. Основните Божии оръжия са истината, любовта и свободата. Основните оръжия на Сатана са лъжата, основаният на страх егоизъм и принудата.
3. Библията изяснява истината относно Бог, Неговия характер и методи, както и плана Му да изпрати Исус, за да спаси човечеството. Тя също така разобличава Сатана като източник на злото, смъртта, болката и страданието и разкрива проблемите, които отклонението от Божия дизайн причинява през цялата история на човечеството.
4. В старозаветните времена на земята се е водил глобален конфликт между Бога, който е работил, за да изпълни обещанието Си да се роди “Семето”, което един ден ще смаже главата на змията (Битие 3:15) и Сатана, който се е опитвал да се противопостави на Бога, стремейки се да затвори пътя, по който ще се роди Месията.
5. В древността са се раждали и са живели милиарди хора, но в Стария завет са записани историите само на няколко от тях. Това са били реални хора, които са вършили реални неща; следователно Библията е книга, която е исторически достоверна. Но защо Бог е избрал да запише само историята на малцина? Това е така, защото фокусът на Писанието е планът за спасение. Така Бог е вдъхновявал Своите писатели да записват истории, които са не само достоверни, но и които разкриват глобални истини – и те метафорично представят битката между Христос и Сатана и разкриват плана за спасение.
6. Ето някои специфични правила за тълкуване на библейските пророчества:
 - Ако една част от пасаж е символична или метафорична, то и останалата част е символична

или метафорична, освен ако в текста не са посочени ясни причини за буквалното му възприемане.

- Библията трябва да се използва за тълкуване на самата себе си (т.е. тълкуванията на символите трябва да се основават на библейските им дефиниции и само ако няма такива, трябва да се прибегва към други дефиниции).
- Главната тема е за конфликта между Христос и Сатана.
- Естеството на Божия характер е любов и никога не се променя; следователно тълкуванията никога не трябва да водят до изкривено представяне на Божия характер, различно от любовта.
- Божият закон на любовта никога не се променя; следователно тълкуванията винаги трябва да са в хармония с Божия закон на любовта.

Останалите Божии закони на дизайна също са неизменими; следователно тълкуванията не бива да нарушават Божиите закони на дизайна на живота.